

Dokumenty CIB

3. wydanie

*Communio Internationalis
Benedictinarum*

LOGO CIB

Elementy projektu są umieszczone w obrębie i wychodzą z centralnego dużego koła, które symbolizuje Boga bez początku i końca, obejmującego i dającego życie wszystkiemu, co istnieje. Dla benedyktynek, trwające całe życie szukanie Boga, jest centrum bytu. Koło jest także symbolem planety Ziemi, której jesteśmy integralną częścią.

Przez koło przechodzą dwie zakrzywione linie tworzące płomień i/lub wznoszące się kadzidło, co symbolizuje centralne miejsce modlitwy w naszym życiu i obecność Ducha w nim. Nasza modlitwa wypływa z tego, kim jesteśmy i kształtuje to, kim jesteśmy.

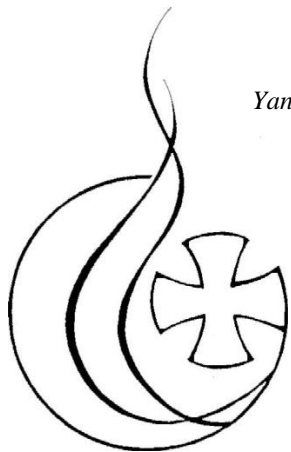
Linie tworzą także ścieżkę, na której obecne są ważne momenty w historii benedyktynek. Ścieżka jest otwarta na szczycie, ponieważ nasza podróż trwa, gdy podążamy za wezwaniem Ducha w nieznaną przyszłość następnego tysiąclecia i dalej.

Krzyż benedyktyński jest zaprojektowany w formacie koła, które wychodzi z dużego koła i powraca do niego przedstawiając naszą dynamiczną relację z Bogiem i ziemią.

Jedna z krzywych linii dzieli koło stylizując je na symbol yin/yang, wyobrażając obecność pierwiastka żeńskiego i męskiego w każdej osobie, a także potrzebę równowagi, harmonii i integracji w naszym życiu.

Innymi kobiecymi elementami są wypływające z koła, zakrzywione linie tworzące kształt przypominający otwarte łono, w którym umieszczony jest krzyż.

*(Projekt: s. Mary Kay Panowicz,
Klasztor Najświętszego Serca,
Yankton, Południowa Dakota, USA, 1998)*

SPIS TREŚCI

Co to jest CIB.....	2
Tło historyczne.....	3
Pierwsze kroki w kierunku nawiązania współpracy między benedyktynkami.....	4
Kalendarium.....	5
Statuty.....	20
Charakter i cel CIB.....	22
Struktura CIB.....	24
Rola Opata Prymasa.....	33
Poprawki do Statutów.....	34
Memorandum CIB.....	35
Normy dotyczące połączenia z Konfederacją....	40
Rozdział 1.....	40
Rozdział 2.....	41
Rozdział 3.....	43
Rozdział 4.....	43
Lista Regionów.....	47
Mapa świata.....	48

CO TO JEST CIB?

- COMMUNIO INTERNATIONALIS BENEDICTINARUM

W listopadzie 2001 roku, po konsultacjach ze wszystkimi klasztorami benedyktynek na świecie, podjęto decyzję o używaniu nazwy COMMUNIO INTERNATIONALIS BENEDICTINARUM (CIB), w celu wyszczególnienia wszystkich wspólnot benedyktynek uznawanych przez Opata Prymasa i umieszczonych w *Catalogus Monasteriorum OSB*. Było to kulminacją rozwoju rozpoczętą po Soborze Watykańskim II, jak i początkiem nowej ery benedyktynek.

TŁO HISTORYCZNE CIB

- KONFEDERACJA BENEDYKTYŃSKA

W latach 1886 – 1893, papież Leon XIII podjął kroki w celu utworzenia Konfederacji Benedyktyńskiej, struktury dla współpracy między kongregacjami benedyktynów istniejącymi w tamtym czasie, z Opatem Prymasem jako osobą jednoczącą, stojącą na czele wspólnoty Sant'Anselmo w Rzymie. Celem Konfederacji było stworzenie i wzmocnienie międzynarodowego kontaktu między klasztorami benedyktynów, z perspektywą poszerzenia wspólnej tradycji zachodniego monastycyzmu i przygotowania mnichów, przez poważne studia do służby Kościołowi w XX wieku. Nie było podobnej struktury dla benedyktynek. Stopniowo żeńskie klasztory i kongregacje były przyjmowane przez przyłączenie do Konfederacji Benedyktyńskiej, ale bez pełnego członkostwa. Ich status w Konfederacji nie dawał im żadnej możliwości wzajemnego wspierania się przez regularne spotkania i międzynarodowy kontakt.

PIERWSZE KROKI W KIERUNKU NAWIĄZANIA WSPÓŁPRACY MIĘDZY BENEDYKTYNKAMI

- PO SOBORZE WATYKAŃSKIM II (1968-1988)

W 23 punkcie Dekretu *Perfectae Caritatis*, dokumentu soborowego dotyczącego odnowy życia zakonnego, zachęca się do popierania konferencji i rad przełożonych wyższych, jako sposób na wychodzenie małych wspólnot z izolacji i wymianę potencjałów między nimi. Od 1893 roku Kongres Opatów był taką konferencją przełożonych wyższych wszystkich klasztorów benedyktyńów. Od około 1965 roku stało się oczywiste, że coś musi być zrobione w celu stworzenia podobnej możliwości dla benedyktynek.

KALENDARIUM

1968

Synod Opatów Prezesów pod przewodnictwem Opat Prymasa Remberta Weaklanda przegłosował „że Opat Prymas powinien utworzyć Komisję dla mniszek i sióstr; ta komisja ma być podzielona na dwie sekcje, odrębną dla mniszek i dla sióstr, ale obie mają być pod tym samym sekretarzem. Zdecydowano również, że te dwa organy doradcze powinny zostać utworzone z równej liczby mężczyzn i kobiet” (*List okrężny* Opat Prymasa do benedyktynek z 28 X 1968 r.). Te dwie Komisje spotykały się osobno z Opatem Prymasem wiele razy w ciągu następnych kilku lat.

1972

Na Synodzie Prezesów zadecydowano o zaproszeniu Komisji Mniszek i kilku przełożonych generalnych Sióstr Benedyktynek na Kongres Opatów w roli obserwatorek.

1980

Konfederacja zorganizowała jubileuszowe Sympozjum, aby obchodzić 1500-setną rocznicę narodzin św. Benedykta. 55 księń/przeorysz zostało zaproszonych jako reprezentantki benedyktynek. Był to pierwszy raz, gdy benedyktyńskie ksienie i przeorysze, mniszki i siostry, z różnych tradycji i części świata spotkały się w Rzymie – jedynie jako goście Kongresu Opatów.

1984

Dwie Komisje spotkały się po raz pierwszy, aby omówić możliwości wspólnego spotkania mniszek i sióstr.

1987

W październiku siostry benedyktynki zaprosiły 16 mniszek, aby dołączyły do 40 sióstr zgromadzonych na zebraniu poświęconemu tematowi: „Wskazówki *Reguły* benedyktyńskiej dla życia benedyktynek”, które odbywało się w Casa Santa Spirito, w domu generalnym Sióstr Benedyktynek Misjonarek z Tutzing w Rzymie. To pierwsze sympozjum zorganizowane przez siostry, położyło fundamenty dla współpracy między mniszkami i siostrami.

Istnieje wielka różnorodność wspólnot benedyktynek, nie tylko pod względem różnic kulturowych. Oprócz tego – w wyniku historycznych i kanonicznych czynników – ich sposób życia rozwijał się w różnych kierunkach, kładąc nacisk na inne aspekty. Tak powstawały wspólnoty mniszek lub sióstr. Nie istnieje centralny zarząd dla wszystkich tych wspólnot, wszystkie są autonomiczne.

Jednakże, ponieważ sieć kontaktów w obrębie naszego globu coraz bardziej się zacieśniała, benedyktynki zdały sobie sprawę, że niezbędne jest nawiązanie nowych sposobów współpracy. Postęp nastąpił dzięki odwadze i zaufaniu wielu kobiet. Wszystkie one, wspierane przez kolejnych Opatów Prymasów wiedziały, że jeżeli podejmiemy wyzwanie oraz otworzymy się na wzajemne ubogacenie właściwe prawdziwemu spotkaniu, Króle-

stwo Boże rzeczywiście zwycięży wśród nas. To była droga, którą wybrały benedyktynki w roku 1987.

1988

Pod przewodnictwem Opata Prymasa Wiktora Dammertza połączyły się dwie Komisje – mniszek i siostr. Członkostwo miały otrzymać delegatki benedyktynek reprezentujące 18 regionów (później 19 regionów) z całego świata, przełożona generalna międzynarodowej kongregacji z domem macierzystym w Rzymie i przedstawiciel organizacji AIM. Komitet Wykonawczy miał zorganizować następne wspólne Sympozjum. Komitet Wykonawczy nakreślił pierwsze statuty Komisji z pomocą Opata Prymasa Wiktora.

1993

Drugie międzynarodowe Sympozjum odbyło się w dniach 14-23 września. Było to pierwsze spotkanie kobiet w klasztorze Sant'Anselmo w Rzymie. Tematem była inkulturacja profesji monastycznej. Wszystkim wygłoszonym referatom dotyczącym ślubów monastycznych i rad ewangelicznych, towarzyszyły dwa komentarze: np. wykład o ubóstwie, wygłoszony przez siostrę z Brazylii, miał odpowiedzi z Niemiec i z Południowej Afryki, a wykład o posłuszeństwie wygłoszony przez Niemkę, był komentowany przez benedyktynki z USA i z Korei. Przez taki sposób wymiany poglądów, poszerzyła się perspektywa, umożliwiając głębsze zrozumienie. Bóg pouczył nas przez rzeczywistość, której doświadczyliśmy. Amerykanka, Joan Chittister OSB, powiedziała w podsumowaniu: „Nic z tego, co czynimy nie może zmienić przeszłości, ale wszystko, co czynimy,

może zmienić przyszłość”. Bóg prowadzi nas ku przyszłości i razem wkraczamy w tę przyszłość.

1997

Delegatki z 19 regionów zostały wezwane do Rzymu, aby omówić z Opatem Prymasem kwestie dotyczące ich zebrań. Uczyniły one pierwszy krok w kierunku nadania ich grupie struktury i uzyskania uprawnień, dzięki zatwierdzeniu zarysu statutów i wyboru moderatorki na cztery lata.

1998

120 uczestniczek trzeciego międzynarodowego Sympozjum (5-12 września), przybyło do Rzymu z 36 różnych krajów, od Australii po Wietnam. Tym razem temat brzmiał: „Doświadczenie Boga i benedyktyńskie podejście do modlitwy”. Oba tematy: „doświadczenie Boga” i „modlitwa”, wyrażają głębokie pragnienie, które charakteryzuje współczesnego człowieka. Okazało się, że benedyktyńskie podejście do „niewyraźnego obszaru doświadczenia Boga” jest raczej drogą żmudnych kroków w wierze niż ścieżką do nadzwyczajności. Ta duchowa tradycja kładzie akcent na *lectio divina*, liturgię, pracę i modlitwę, wiarę w obecność i prowadzenie Boże. Ważne jest, aby podejmować te kroki w praktyce, żyć z pełną świadomością i dzielić się doświadczeniami w każdym możliwym aspekcie.

Po Sympozjum delegatki z 19 regionów odbyły zebranie, na którym zdecydowały spotykać się każdego roku.

1999

Pierwsze doroczne spotkanie delegatek z 19 regionów miało miejsce poza Rzymem. Zaproszenie do spotkania w USA – krok wymagający odwagi i niezwykle długiej podróży dla sióstr z Europy – okazało się być przepełniającym serce doświadczeniem hojnej gościnności w duchu św. Benedykta, wyróżniającym się wzruszającymi liturgiami i otwartymi wymianami zdań. Poznanie z pierwszej ręki głębokiej benedyktyńskiej duchowości amerykańskich sióstr, pomogło wyjaśnić wiele nieporozumień z przeszłości i wzmocnić szacunek dla siebie nawzajem.

2000

Kolokwium w dniach 28-30 sierpnia z okazji obchodów Milenium. 50 mniszek i sióstr spotkało się w Sant’Anselmo w Rzymie i podjęło kontrowersyjny temat klauzury. ~~W przeciwieństwie do~~ Pomimo różnorodności interpretacji i form życia, stosunkowo mała grupa benedyktynek była w stanie dyskutować i słuchać siebie nawzajem. Mniszki i siostry doceniły wspólne wartości w różnicach oraz ważność uczenia się od siebie nawzajem. Podczas spotkania stało się jasne, że aby wzmocnić wspólną tożsamość, potrzebna jest nazwa dla tej organizacji benedyktynek.

2001

Doroczne spotkanie delegatek z 19 regionów w Nairobi, w Kenii. W otoczeniu kwitnącej afrykańskiej wspólnoty z bardzo licznym nowicjatem, dla międzynarodowej organizacji benedyktynek zrodziła się nazwa: *Communio Internationalis Benedictinarum*. Mając w pamięci waż-

ność kulturowego doświadczenia w Północnej Ameryce w 1999 roku, podjęto szczególny wysiłek przedstawienia niektórych aspektów afrykańskiej kultury. Na przykład, młode siostry wykonały pantomimę ukazującą sposoby rozwiązywania konfliktów w ich plemiennej tradycji – tradycji słuchania i mediacji, i zaprezentowały nam swoją kulturę śpiewu i tańca.

2002

Czwarte międzynarodowe Sympozjum miało miejsce w dniach 4-11 września i było pierwszym sympozjum zorganizowanym przez CIB – znaną teraz pod tą nazwą międzynarodową organizację benedyktynek. Spotkaniu przewodniczyła Matka Máire Hickey OSB z klasztoru w Dinklage, która została wybrana na moderatorkę z grupy delegatek w 1998 roku. Opat Prymas Notker Wolf OSB (Rzym), powitał nie tylko 80 delegatek i grupę 10 organizatorów oraz tłumaczy, ale także – po raz pierwszy – 19 młodych sióstr reprezentujących 19 regionów. Tematem spotkania był 72 rozdział *Reguły* św. Benedykta: „Dobra gorliwość”. Prezentacje z Zachodniej Afryki, USA, Australii, Filipin, Niemiec i Anglii dały przedmiot do refleksji i dyskusji, podkreślając cechy charakterystyczne i procesy odnowy. Ponadto, wkład ze wszystkich 19 regionów, odzwierciedlający obszary dynamicznego duchowego dziedzictwa w każdym regionie, pomógł skonkretyzować poczynione uwagi.

2003

Doroczne spotkanie Konferencji delegatek odbyło się w Sydney, w Australii, a gospodyniami były Siostry Samarytanki. Jedną z kwestii programu – jak rozprzestrzenić świadomość o zamiarach CIB wśród osób nie będących w zarządzie – znalazła natychmiastową odpowiedź: fakt podjęcia Konferencji delegatek miał natychmiastowy wpływ na goszczące ją siostry. Region odnosił z tego korzyści. Pojawił się pomysł rozwinięcia tej możliwości wymiany opinii między wspólnotami różnych regionów podczas planowania przyszłych spotkań.

2004

Doroczne spotkanie Konferencji delegatek odbyło się w Asyżu – mieście dialogu. Tematem konferencji było pojednanie. Ksieni Giacinta Soverino zaofiarowała pomieszczenie na sekretariat dla CIB w klasztorze Sant'Giuseppe.

Dnia 27 września 2004 roku w Rzymie, Kongres Opatów zatwierdził aktualizację tekstu z 1985 roku *Normae de Consociatione cum Confederatione* (Normy z *Lex Propria*), uznając *Communio Internationalis Benedictinarum* (CIB) i jej związek z Konfederacją Benedyktyńską. Obecnie CIB oficjalnie reprezentuje jeden organ wspólnot benedyktynek (mniszek i siostr), związanych z Konfederacją Benedyktyńską (wymienionych w *Catalogus Monasteriorum*, OSB, wydanie I, 2000).

2005

Doroczne spotkanie CIB odbyło się w Warszawie, w Polsce, w tym samym czasie, co doroczne spotkanie przeorysz polskich benedyktynek. Polskie wspólnoty podjęły wielkie starania, aby przekazać informacje o sobie oraz ich własnej historycznej i kulturowej sytuacji. Duża różnorodność klasztorów, kongregacji i federacji w Polsce została przedstawiona w bardzo inspirujący sposób, zarówno poprzez wystawę z opisami i zdjęciami, jak też przez film przygotowany przez benedyktyńską oblatkę, dając świadectwo wspaniałej współpracy na poziomie narodowym. Polskie benedyktynki zachwycone kolorową różnorodnością benedyktynek ze wszystkich kontynentów, nazwały spotkanie „doświadczeniem Pięćdziesiątnicy”. Z kolei dla delegatek, z których wiele odwiedzało Europę Wschodnią po raz pierwszy, było to doświadczenie poszerzające horyzonty.

2006

Piąte międzynarodowe Sympozjum CIB odbyło się w Sant'Anselmo w Rzymie w dniach 7-14 września, a temat brzmiał: „Mądrość przełożństwa: ...by mocni chcieli czynić więcej, a słabi się nie uchylali... (RB 64, 19).” Spotkania w Australii (2003) i w Polsce (2005), umożliwiły poznanie utalentowanych osób, które zostały zaproszone, aby uświetnić Sympozjum przez swoje muzyczne, liturgiczne i ułatwiające nawiązywanie kontaktu zdolności. Międzynarodowa dyskusja miała większy zasięg i poczyniono starania, aby zachęcić do modlitwnej atmosfery oraz dzielenia się osobistymi doświadczeniami. 100 uczestniczek – wśród nich 19 neoprofesek, jedna z każdego regionu, odbyło pielgrzymkę do Nursji.

Siostry odnowiły śluby monastyczne w kościele św. Scholastyki, gdzie mieściła się wiejska rezydencja rodziny św. Benedykta i św. Scholastyki.

Spotkanie Konferencji CIB: Ksieni Máire Hickey z Dinklage, Niemcy, oświadczyła, że dłużej nie jest w stanie podejmować obowiązków moderatorki. Złożyła jej wielkie podziękowania za dziewięć lat przewodniczenia oraz za pracę wzmacniającą CIB w czasie jej kadencji. Podczas dorocznego spotkania Konferencji CIB, po Sympozjum, została wybrana na moderatorkę siostra Judith Ann Heble z klasztoru Najświętszego Serca, Lisle, IL, USA.

2007

W styczniu, po spotkaniu Rady Administracyjnej CIB, zostało wprowadzone nowe narzędzie komunikacji – *Biuletyn wiadomości CIB*, podający aktualne informacje dla wszystkich delegatek do rozpowszechnienia w ich regionach.

Doroczne spotkanie Konferencji CIB miało miejsce w dniach 5-7 września w Tagaytay, Centrum konferencyjnym Benedyktynek Misjonarek z Tutzing niedaleko od Manili, na Filipinach. M. Angela Leviste przygotowała obszerny wykład na temat specyfiki benedyktynek w regionie, a M. Mary John Mananzan mówiła o specyfice Kościoła na Filipinach. Wypowiedzi te były uzupełnione przez doskonale przygotowany program wizyt na tym terytorium, który ukazywał przepaść pomiędzy bogatymi i ubogimi oraz związane z tym wyzwania dla benedyktynek i dla Kościoła na Filipinach, Kościoła o bardzo bogatej historii: od hiszpańskiej kolonizacji

w wieku XVI do amerykańskiej i japońskiej okupacji w czasie II wojny światowej, po pokojową rewolucję przeciwko dyktatorowi Marco w końcu XX wieku. W tym kontekście delegatki pracowały nad zagadnieniem: „Jakie słowo dla współczesnego świata powinniśmy przekazać my, benedyktynki?” W wyniku tego sformułowano temat na następne Sympozjum: „Benedyktynka – świadek nadziei”.

2008

Doroczne spotkanie Konferencji CIB miało miejsce we wrześniu, bezpośrednio poprzedzając Kongres Opatów w Sant’Anselmo, na który zostały zaproszone delegatki. Wszystkie 24 członkinie Konferencji mogły być obecne. Spotkanie przebiegało w Sant’Antonio, klasztorze mniszek benedyktynek kamedulek na Awentynie, które również zaoferowały pomieszczenie dla sekretariatu CIB, którego posiadanie w Rzymie jest nie do przecenienia. Bycie przyjmowanym przez benedyktynki w Rzymie było nowym i wartościowym doświadczeniem. Wspólnota gospodarzy przedstawiła specyfikę benedyktynek kamedulek. Miało również miejsce dzielenie się na temat różnego sposobu wyrażania benedyktyńskiego charyzmatu i sposobów, w jakie możemy podtrzymywać wzajemną nadzieję na przyszłość.

2009

Rada Administracyjna CIB spotkała się w styczniu w Roriz, w Portugalii, gdzie przygotowywano Sympozjum na rok 2010, kontynuowano prace nad rewizją statutów CIB, przeanalizowano pracę na stronie internetowej CIB oraz złożoną ostatnio propozycję korzystania

z *Electronic Reference Library* (CERL). Siostra ze wspólnoty z Roritz przedstawiła przegląd historii życia benedyktynek w Portugalii. Pomimo wypędzenia przez rząd i rozproszenia wszystkich zgromadzeń zakonnych dwukrotnie w ciągu minionych dwóch wieków, benedyktyнки starały się o powrót do kraju i wzrastały. Rada odwiedziła także wspólnotę mniszek benedyktynek w Santiago de Compostela w Hiszpanii.

Doroczne spotkanie Konferencji CIB miało miejsce w dniach 4-9 września w Zadar, w Chorwacji. Gościny udzieliła wspólnota M. Anastazji Čizmin oraz inne klasztory benedyktyńskie Regionu 8. Prezentacje na temat charakteru Kościoła i życia benedyktyńskiego w Chorwacji zostały przygotowane przez przeora Jozo Milanović z Čokovac i siostrę Benedyktę Halilović z Pag. Uczestniczki Konferencji przekonały się, że chorwackie benedyktyнки i ich naród są prawdziwymi wzorami nadziei. W ciągu minionych 70 lat przecierpieli dwie wojny oraz reżim komunistyczny i dlatego musieli na nowo odbudowywać swoje klasztory i tożsamość narodową. Podczas Konferencji delegatki rozpatrzyły i ostatecznie zaakceptowały proponowane zmiany w statucie CIB. Nowe statuty zostały następnie zatwierdzone przez Opata Prymasa Notkera Wolfa.

2010

Z każdym kolejnym sympozjum, więzi tworzące się wśród uczestniczek z całego świata stawały się coraz bardziej widoczne, zwłaszcza zaś podczas szóstego Międzynarodowego Sympozjum pod hasłem: „Benedyktyńska – świadek nadziei”, które odbywało się w dniach

8-15 września 2010 roku w Sant'Anselmo w Rzymie. Kanon Taizé *Bonum est confidere in Domino, bonum sperare in Dominum*, uwieńczył doświadczenie sympozjum. Wszystkie wypowiedzi sympozjum zostały starannie splecione w jedną wspólną refleksję i wołanie o NADZIEJĘ. Mówcy byli pełni pasji i nadziei co do przyszłości życia benedyktynek. Na tym sympozjum były także obecne nowe członkinie z każdego regionu. Bogactwo różnorodności setki uczestniczek ze wszystkich stron świata, mogło być widziane i słyszane we wspólnym zastanawianiu się nad znaczeniem nadziei dla życia monastycznego dziś i jutro. Wszystkie one mogły utożsamić się z pragnieniem *communio* św. Benedykta „...oby nas *razem* raczył doprowadzić do życia wiecznego” (RB 72, 12).

W trakcie spotkania Konferencji CIB, dnia 16 września 2010 roku, siostra Judith Ann Heble została ponownie wybrana na moderatorkę CIB na następne cztery lata.

2011

Odpowiadając na zaproszenie Regionu 17, doroczne spotkanie CIB odbyło się w Afryce Zachodniej. Rada Administracyjna spotkała się w Burkina Faso, a Konferencja CIB była przyjmowana przez siostry benedyktyнки z Dzobégan, Sadori (Togo) i Toffo (Benin). Wiele przeorysz z Afryki Zachodniej (Madagaskaru, Wybrzeża Kości Słoniowej, Gwinei, Kamerunu) dołączyło do Konferencji i ukazało, jak solidarnie, autentycznie i z szacunkiem (trzy cele stawiane sobie przez CIB) żyją wspólnoty z Afryki Zachodniej. Delegatki miały okazję doświadczyć kultury i życia kraju. Długie godziny pracy

były okazją do umacniania więzi pomiędzy delegatkami CIB. Godną uwagi była młodzieńcza witalność wspólnot i piękno liturgii w rytmie *kora*.

2012

W dniach 10-17 stycznia Rada Administracyjna CIB odbyła spotkanie u benedyktynek Matki Bożej z Kalwarii na Górze Oliwnej w Jerozolimie, w Izraelu. Rada miała okazję odbyć pielgrzymkę po Jerozolimie, Betlejem, Abu Ghosh i Nazarecie, która pogłębiła zrozumienie korzeni i początków chrześcijaństwa. Wizyty w żeńskich klasztorach benedyktyńskich w tych miejscach, pozwoliły zobaczyć złożoność obecnej sytuacji izraelsko-palestyńskiej i jej wpływ na życie tych mniszek.

Spotkanie Konferencji CIB miało miejsce w dniach 12-14 września w górach Valledacqua, we Włoszech. Niedogodności podróży z bardzo różnych krajów szybko zniknęły, jak tylko delegatki zakwaterowały się w tym naprawdę zachwycającym miejscu. Nasz dom na czas zebrania – Hotel Ristorante Monastero – był położony w pięknym otoczeniu. Mniszki z małej kamedulskiej wspólnoty św. Benedykta z pomocą mniszek z klasztoru Sant'Antonio z Rzymu dołożyły starań, aby w ich ślicznym kościele w sposób piękny była sprawowana liturgia. Doświadczenie łagodnego spokoju było najodpowiedniejsze dla dorocznego zebrania i pomagało w dyskusjach na temat „słuchania” w trakcie przygotowywania Sympozjum na rok 2014. Dnia 15 września w drodze do Rzymu, delegatki CIB zatrzymały się na Mszę św. i obiad przygotowany przez wspólnotę z klasztoru San Marco w Offida we Włoszech.

W dniach 17-25 września 2012 roku delegatki CIB zostały zaproszone przez Opata Prymasa do uczestnictwa w Kongresie Opatów, który odbywał się w Sant’Anzelmo w Rzymie. Oprócz licznych raportów i rozmaitych tematów poruszanych w trakcie sesji w mniejszych grupach, zostały zaprezentowane dwa referaty: „Benedyktynki wśród ciągłości i zmian” (Dr Michael Hochschild) oraz „Autonomia” (O. Michael Casey OCSO). Opat Prymas Notker Wolf został ponownie wybrany na czteroletnią kadencję.

2013

Rada Administracyjna CIB odbyła swoje spotkanie w Opactwie Tourvey w Bedford, w Anglii, w dniach 16-18 stycznia 2013 r. Niektóre z członkiń Rady odwiedziły siostry benedyktynki w Tyburn w Londynie oraz katedrę i kościół opactwa Saint Alban. Podczas tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, Rada odwiedziła opactwo Mucknell w Worcestershire – anglikański klasztor benedyktyński mnichów i sióstr. Rada odwiedziła ponadto Dom Generalny św. Benedykta, dom macierzysty Sióstr Łaski i Współczucia w Brighton.

Doroczne zebranie Konferencji CIB miało miejsce w dniach 4-16 września 2013 roku i zostało zorganizowane przez Region 11 w Brazylii. Zebranie, oprócz regularnych spotkań, było też dla delegatek CIB okazją do odwiedzin licznych klasztorów – zarówno żeńskich jak i męskich – w São Paulo, Rio de Janeiro, Salvador, Recife i Olinda. Dnia 5 września prawie dwadzieścia księń i przeorysz z Brazylii dołączyło do delegatek CIB w Opactwie Santa Maria, w São Paulo, aby uczestniczyć

w Eucharystii, spożyć obiad oraz wysłuchać relacji na temat sytuacji społecznej w Brazylii. Podczas wspólnych spotkań, uczestniczki miały również okazję dzielenia się *lectio* oraz spędzały czas na przedstawianiu sobie nawzajem swoich wspólnot, pokazując zabrane ze sobą zdjęcia. Wśród wielu kulturowych doświadczeń na podkreślenie zasługuje wizyta do narodowego sanktuarium maryjnego w Rio de Janeiro – Matki Bożej z Aparecida, patronki Brazyli, po którym oprowadził uczestniczki zebrania Claudio Pastro, główny artysta sanktuarium.

STATUTY

Communio Internationalis Benedictinarum

4 WRZEŚNIA 2009

WSTĘP

I. CHARAKTER I CEL CIB

- A. Charakter CIB
- B. Cel CIB
- C. Środki, przez które CIB realizuje swój cel

II. STRUKTURY CIB

- A. Konferencja CIB
 - 1. Charakter Konferencji
 - 2. Członkinie Konferencji
 - a. Regiony i Delegatki
 - b. Wybór Delegatesk i Zastępczyń
 - c. Norma wyjątkowa
 - d. Dokooptowane Delegatki i Zastępczynie
 - e. Przedstawicielstwo AIM w Konferencji
 - 3. Zebrania Konferencji
 - 4. Wybory przeprowadzane w Konferencji
 - a. Wybór Moderatoroki i Asystentki Moderatoroki
 - i. Kadencja urzędu
 - ii. Proces rozeznania
 - iii. Proces wyborów
 - b. Wybór członkiń Rady Administracyjnej
 - i. Kadencja urzędu
 - ii. Proces wyborów
 - iii. Mianowanie członkiń Rady Administracyjnej

- B. Rada Administracyjna
 - 1. Funkcje Rady Administracyjnej
 - 2. Kierownictwo Rady Administracyjnej
 - a. Moderatorka
 - b. Asystentka Moderatorki
 - 3. Zespół wspierający Radę Administracyjną
 - a. Sekretarka
 - b. Skarbniczka

III. ROLA OPATA PRYMASA W CIB

IV. POPRAWKI DO STATUTÓW

WSTĘP

Jeden wspólny charyzmat podjęty przez te, które żyją według *Reguły św. Benedykta* od piętnastu wieków, zakorzeniał się i wraść w kulturę wszystkich części świata aż do dzisiejszych czasów. Ta czcigodna i starożytna tradycja wciąż rozkwita i jest źródłem żywotności w Kościele.

Communio Internationalis Benedictinarum szanuje i wspiera niepowtarzalne i wierne wyrażanie tego charyzmatu w każdym klasztorze.

I. CHARAKTER I CEL CIB

A. Charakter CIB

Communio Internationalis Benedictinarum (CIB), szanując autonomię każdego klasztoru, kongregacji i federacji jednoczy w siostrzanej więzi wszystkie żeńskie wspólnoty stowarzyszone z Konfederacją Benedyktyńską i działa w ramach *Ius Proprium* Konfederacji¹.

B. Cel CIB

Celem CIB jest:

1. Promowanie wzajemnego wsparcia, wymiany myśli i doświadczeń wśród benedyktynek na poziomie międzynarodowym oraz wspieranie rozwoju żeńskiego monastycyzmu.

¹ *Ius Proprium*, n. 14, 15; *Normae de consociatione cum Confederatione*, praesertim n. 7-9. *Catalogus Monasteriorum OSB Sororum et Monialium* wymienia wszystkie wspólnoty należące do (stowarzyszone z) Konfederacji.

2. Dalszy rozwój *consociatio*² między wspólnotami żeńskimi i Konfederacją Benedyktyńską.
3. Przedstawianie Konfederacji, Synodowi Prezesów i Kongresowi Opatów istotnych kwestii dotyczących benedyktynek.
4. Służenie radą Opatowi Prymasowi oraz przedkładanie propozycji i sugestii odnośnie spraw, które dotyczą benedyktynek.

C. Środki, przez które CIB realizuje swój cel

Głównymi środkami, przez które CIB realizuje swój cel są:

1. Zebrania Konferencji pod przewodnictwem Moderatorki i Rady Administracyjnej;
2. Organizacja Sympozjum przynajmniej co cztery lata, aby umacniać kontakty międzynarodowe wśród benedyktynek poprzez liturgię, modlitwę, obrzędy i wymianę opinii na uzgodniony temat.

² Łacińskie słowo *consociatio* jest połączeniem słów *socius* (oznaczającym *sprzymierzeniec* lub *współpracownik*) oraz *cum*, (co oznacza *z*). *Consociatio* jest to więc związek oparty na współpracy między równorzędnymi partnerami (R. Yeo).

II. STRUKTURY CIB

A. Konferencja CIB

1. Charakter Konferencji

Konferencja CIB jest organem reprezentacyjnym benedyktynek z całego świata i zapewnia łączność pomiędzy wspólnotami należącymi do CIB. Konferencja realizuje cel CIB pod przewodnictwem Moderatorki i Rady Administracyjnej. Konferencja jest organem decyzyjnym.

Do zadań Konferencji należą:

- wymiana opinii, rozwój i promowanie zamierzeń oraz projektów istotnych dla celu CIB,
- ułatwianie wymiany myśli i porad między Regionami,
- wybór Moderatorki, Asystentki Moderatorki i Rady Administracyjnej,
- głosowanie nad poprawkami do Statutów.

2. Członkinie Konferencji

a. Regiony i Delegatki

Konferencję CIB tworzą Delegatki z Regionów określonych przez Radę Administracyjną na podstawie geograficznego położenia, regionalnych struktur i informacji statystycznych dostarczonych przez *Catalogus* wspólnot benedyktynek.

Wykaz Regionów i Delegatesk będzie regularnie sprawdzany i poprawiany według zmieniających

się okoliczności i rozwoju. Wykaz Regionów jest podany w *Memorandum CIB*. Aktualny wykaz Delegatek i Zastępczyń dla każdego Regionu będzie przedstawiany członkiniom Konferencji na dorocznych zebraniach.

Każdy Region jest reprezentowany w Konferencji CIB przez wybraną Delegatkę. Wybrana Zastępczyni będzie reprezentować Region, jeśli Delegatka ma przeszkody i zastąpi ją, jeśli przestanie być Delegatką.

b. Wybór Delegation i Zastępczyń

- i. Delegatka i Zastępczyni są wybierane przez wyższe przełożone³ Regionu.
- ii. Delegatki i Zastępczynie muszą być lub były wyższymi przełożonymi. Gdy przełożone wspólnot benedyktynek Regionu wybiorą dawną przełożoną niepełniącą urzędu, potrzebne jest zatwierdzenie przez Radę Administracyjną.
- iii. Delegatka i Zastępczyni, która przestaje być wyższą przełożoną, pozostaje Delegatką i Zastępczynią tak długo, aż Region przeprowadzi nowe wybory lub wybierze ona rezygnację.
- iv. Przełożone Regionu określają wytyczne przeprowadzania wyborów w ich Regionie.

³ Wyższa przełożona to ksieni, przeorysza klasztoru (mniszki i siostry), przełożona generalna, prezeska federacji (siostry) lub przełożona prowincjalna kongregacji (siostry).

v. Natychmiast po elekcji, nazwiska Delegatki i Zastępczyni powinny być przekazane na piśmie Moderatorce.

vi. Jeśli elekcja jest niemożliwa w danym Regionie, Moderatorka zamianuje Delegatkę i Zastępczynię po konsultacji z Radą Administracyjną.

vii. Kadencja Delegatki i Zastępczyni jest określona przez Region. Delegatka i Zastępczyni może być ponownie wybierana bez ograniczeń.

viii. Region powinien przeprowadzać elekcję przynajmniej co sześć lat.

c. Norma wyjątkowa

Wyjątki od zasad podanych w punkcie 2b wymagają zatwierdzenia Rady Administracyjnej.

d. Dokooptowane Delegatki i Zastępczynie CIB

Rada Administracyjna może dokooptować⁴ dodatkowe Delegatki do Konferencji, w celu zapewnienia adekwatnej reprezentacji grup i Regionów (szczególnie z rozwijających się regionów) oraz międzynarodowych Kongregacji. Decyzja o dokooptowaniu Delegatesk musi być zatwierdzona przez Konferencję. Dokooptowane Delegatki będą posiadały czynne i bierne prawo wyborcze.

Dokooptowana Delegatka wybiera Zastępczynię, która jest następnie zatwierdzana przez Radę Administracyjną. Termin urzędowania dla doko-

⁴ *Dokooptować* – wybierać do organu przez głosowanie przez obecnych członków.

optowanej Delegatki i Zastępczyni określony jest przez okres, na który zostały wybrane na przełożone swoich Kongregacji.

Jeżeli dokooptowana Delegatka lub Zastępczyni nie reprezentuje międzynarodowej Kongregacji, pozostanie w Radzie Administracyjnej aż do następnych wyborów członków.

e. Przedstawicielstwo AIM⁵ w Konferencji

Rada Administracyjna może zaprosić reprezentanta AIM do uczestnictwa na zebraniu Konferencji w roli obserwatora bez prawa wyborczego.

3. Zebrania Konferencji

Konferencja CIB spotyka się z okazji Sympozjum CIB, na Kongresie Opatów oraz wtedy, gdy Rada Administracyjna uzna to za stosowne. Zasadniczo Konferencja spotyka się co roku.

Półowa Delegates Konferencji powinna stanowić kworum. Absolutna większość⁶ tych obecnych i głosujących Delegates jest konieczna do tego, aby Konferencja mogła podjąć decyzję.

Wydatki ponoszone w związku z członkostwem w Konferencji są zasadniczo pokrywane na poziomie regionalnym.

⁵ AIM - Alliance for International Monasticism

⁶ Absolutna większość oznacza więcej niż połowę Delegates Konferencji obecnych i głosujących (por. kan. 119).

4. Wybory przeprowadzane w Konferencji

a. Wybór Moderatoroki i Asystentki Moderatoroki

Osoba uprawniona do wyboru na stanowisko Moderatoroki lub Asystentki Moderatoroki musi być aktualnie wyższą przełożoną lub posiadać doświadczenie jako przełożona wyższa z ostatnich siedmiu lat. Musi być obecnie Delegatką lub Zastępczynią w Konferencji CIB lub mieć doświadczenie w pełnieniu jednej z tych funkcji w ostatnich siedmiu latach.

i. Kadencja urzędu

Kadencja urzędu Moderatoroki i Asystentki Moderatoroki przewidziana jest na cztery lata z możliwością ponownego wyboru.

Gdyby Moderatoroka przestała być wyższą przełożoną, może pozostać na urzędzie Moderatoroki. Gdy Moderatoroka jest niezdolna z jakiegokolwiek przyczyny do ukończenia swojej kadencji, rolę Moderatoroki podejmuje Asystentka Moderatoroki aż do następnych wyborów. Pozostałe członkinie Rady mogą mianować zastępczynię Asystentki Moderatoroki.

Po elekcji Moderatoroka przestaje być Delegatką swego Regionu. Region wybiera nową Delegatkę. Moderatoroka pozostaje członkinią Konferencji z prawem wyborczym.

ii. Proces rozeznania

Wybór Moderatorki i Asystentki Moderatorki jest poprzedzony procesem duchowego rozeznania zatwierdzonego przez Radę Administracyjną. Rada Administracyjna może wyznaczyć osobę kierującą procesem rozeznania i wyborów.

Proces ten obejmuje:

- określenie bezpośrednich i przyszłych potrzeb oraz celów Konferencji CIB,
- przedstawienie pożądanых cech przywódczych,
- rozpoznanie i sporządzenie wykazu potencjalnych kandydatek na Moderatorkę i Asystentkę Moderatorki.

iii. Proces wyborów

Konferencja proponuje kilka kandydatek na stanowisko Moderatorki i Asystentki Moderatorki. Każda kandydatka informuje Konferencję o swojej decyzji przyjęcia lub odrzucenia nominacji.

Te, które przyjęły nominację, podejmują rozmowę z Konferencją na temat jej przyszłego rozwoju i roli Moderatorki oraz Asystentki Moderatorki.

Moderatorka i Asystentka Moderatorki wybierane są w oddzielnych tajnych głosowaniach absolutną większością głosów obecnych i głosujących Delegates Konferencji. Jeśli żadna

nie otrzyma absolutnej większości głosów w pierwszych dwóch głosowaniach, trzecie głosowanie obejmie nazwiska tylko dwóch przodujących kandydatek. Po trzecim głosowaniu, jeśli obie kandydatki otrzymały jednakową ilość głosów, za wybraną uważa się starszą wiekiem.

b. Wybór członkiń Rady Administracyjnej

i. Kadencja urzędu

Kadencja członkiń Rady Administracyjnej trwa cztery lata z możliwością powtórnego wyboru.

Członkini Rady Administracyjnej, która przestaje być wyższą przełożoną lub Delegatką, może dopełnić swojej kadencji w Radzie Administracyjnej, nawet jeśli Region wybierze nową Delegatkę. Ona lub osoba ją zastępująca mają jeden głos.

Kiedy członkini Rady Administracyjnej jest niezdolna do ukończenia swej kadencji, pozostałe członkinie Rady Administracyjnej mogą wyznaczyć zastępstwo.

ii. Proces wyborów

Do Rady Administracyjnej są wybierane dwie członkinie Konferencji. Konferencja proponuje określoną liczbę kandydatek do Rady Administracyjnej. Każda kandydatka informuje Konferencję o swojej decyzji przyjęcia lub odrzucenia nominacji.

Te, które przyjmują nominację, podejmują rozmowę z Konferencją na temat jej przyszłego rozwoju i ich roli jako członkiń Rady Administracyjnej.

Każda członkini Rady Administracyjnej jest wybierana w oddzielnych tajnych głosowaniach absolutną większością głosów obecnych i głosujących Delegates Konferencji. Jeśli żadna nie otrzyma absolutnej większości głosów w pierwszych dwóch głosowaniach, trzecie głosowanie obejmie nazwiska tylko dwóch przodujących kandydatek. Po trzecim głosowaniu, jeśli obie kandydatki otrzymały jednakową ilość głosów, za wybraną uważa się starszą wiekiem.

iii. Mianowanie członkiń Rady Administracyjnej

W ciągu jednego miesiąca po wyborach, Rada Administracyjna może mianować jedną lub dwie kolejne członkinie Konferencji do Rady Administracyjnej. Członkinie Rady Administracyjnej powinny, w miarę możliwości, reprezentować różne formy życia monastycznego.

Członkini Rady Administracyjnej mianowana zastępczynią na dany okres, pełni funkcję w Radzie Administracyjnej aż do następnych wyborów członkiń Rady Administracyjnej.

B. Rada Administracyjna

1. Funkcje Rady Administracyjnej

Rada Administracyjna pod przewodnictwem Moderatoroki, przygotowuje program zebrań Rady Administracyjnej i Konferencji, planuje Sympozja oraz kontaktuje się z Opatem Prymasem w sprawach dotyczących benedyktynek.

Wydatki poniesione przez Radę Administracyjną są zasadniczo pokrywane przez Fundusz Solidarnościowy.

2. Kierownictwo Rady Administracyjnej

a. Moderatoroka: Moderatoroka, wybrana przez Konferencję, jest koordynatorką całej działalności CIB. Moderatoroka zwołuje i przewodniczy Konferencji i zebraniom Rady Administracyjnej i kieruje pracą sekretariatu. Moderatoroka pozostaje łącznikiem między Konferencją CIB, Opatem Prymasem i *Confederatio Benedictina*.

b. Asystentka Moderatoroki: Asystentka Moderatoroki jest wybierana do Rady Administracyjnej przez Konferencję. Gdy Moderatoroka jest niezdolna z jakiegokolwiek przyczyny do ukończenia swojej kadencji, Asystentka Moderatoroki podejmuje obowiązki Moderatoroki aż do następnych wyborów.

3. Zespół wspierający Radę Administracyjną

a. Sekretarka: Sekretarka, mianowana przez Radę Administracyjną, kontaktuje się z wszystkimi członkiniami Konferencji CIB, sporządza protokoły z zebrań Konferencji i Rady Administracyjnej, zapewnia przekazywanie protokołów, dokumentów i informacji, nadzoruje archiwum i wypełnia inne zadania określone przez Moderatorkę.

b. Skarbniczka: Skarbniczka i, jeżeli potrzeba, maksymalnie dwie asystentki mianowane przez Radę Administracyjną, zarządzają kapitałem, zbierają fundusze w imieniu Rady Administracyjnej, przedstawiają rachunki Radzie Administracyjnej każdego roku oraz wtedy, gdy są o to proszone, wypełniają inne zadania określone przez Moderatorkę.

III. ROLA OPATA PRYMASA W CIB

Będąc znakiem jedności dla wszystkich benedyktynów, Opat Prymas wspiera współpracę między wspólnotami CIB i wspólnotami mnichów Konfederacji i promuje jedność między CIB i Konfederacją.

Konferencja i Rada Administracyjna będą przyjmować sugestie Opata Prymasa odnośnie spraw do rozpatrzenia, zapraszać go do uczestnictwa w ich zebraniach i informować go na bieżąco o wydarzeniach w CIB.

Opat Prymas zatwierdza poprawki do Statutów.

IV. POPRAWKI DO STATUTÓW

Propozycje poprawek do tych Statutów mogą być zgłoszone przez Radę Administracyjną, Konferencję lub Opatą Prymasa.

Poprawki wymagają zgody ze strony Konferencji większością dwóch trzecich obecnych i głosujących oraz zatwierdzenia przez Opatą Prymasa.

MEMORANDUM

Communio Internationalis Benedictinarum

1. Zadaniem Delegatki Konferencji jest:

- uczestniczenie w zebraniach Konferencji i branie udziału w dyskusjach i podejmowaniu decyzji włącznie z głosowaniem. Gdyby Region wybrał inną Delegatkę, podczas gdy jedna pełni obowiązki w Radzie Administracyjnej CIB, Region ma tylko jeden głos na zebraniach Konferencji. Fundusz Solidarnościowy może pokryć wydatki tylko jednej Delegatki z Regionu,
- zapewnienie reprezentacji Regionu na zebraniach Konferencji,
- utrzymywanie kontaktu z klasztorami w swym Regionie przynajmniej listownie,
- przekazywanie informacji i/lub raportów o pracy Konferencji i Międzynarodowego Sympozjum klasztorom w swoim Regionie,
- ułatwianie komunikacji w obrębie Regionu i na poziomie międzynarodowym,
- uczestnictwo w Kongresie Opatów na zaproszenie Opata Prymasa,
- zbieranie rocznych składek dla CIB od wspólnot swojego Regionu.

2. Zadaniem Zastępczyni jest:

- wspieranie Delegatki Konferencji i zastępowanie jej w razie konieczności. Zastępczyni posiada prawo głosowania tylko wtedy, gdy zajmuje miejsce Delegatki,
- zastępowanie Delegatki Konferencji tymczasowo przed nowymi wyborami/mianowaniem, jeśli Delegatka przestanie pełnić obowiązki Delegatki przed upływem kadencji,
- zasiadanie w Radzie Administracyjnej, jeśli zostanie wybrana. Region posiada jeden głos,
- uczestnictwo w zebraniach Konferencji na jej własnych prawach, jeśli sobie tego życzy i jeśli okoliczności pozwalają. Wynikłe z tego koszty nie będą pokrywane przez Fundusz Solidarnościowy.

3. Zadaniem Rady Administracyjnej jest wspieranie Moderatoroki:

- w przygotowywaniu programu na zebrania Konferencji,
- w planowaniu Sympozjum CIB co cztery lata,
- w inicjowaniu i nadzorowaniu wszystkich projektów Konferencji CIB.

4. Zadaniem Moderatoroki jest:

- koordynowanie pracy Konferencji CIB,
- zwoływanie zebrań Konferencji i Rady,

- przewodniczenie zebraniom Rady Administracyjnej i Konferencji,
- bycie łącznikiem między Konferencją CIB, Opatem Prymasem i *Confederatio Benedictina*,
- planowanie Sympozjów CIB co cztery lata,
- zachęcanie do przepływu informacji wewnątrz CIB.

5. Zadaniem sekretarki jest:

- ścisła współpraca z Moderatorką,
- koordynowanie przekazu informacji wśród osób pracujących nad różnymi projektami CIB,
- utrzymywanie aktualnego wykazu Delegatek Konferencji i rozdawanie go podczas dorocznego zebrania,
- sporządzanie protokołów zebrań Konferencji i Rady oraz wysyłanie ich do uczestniczek zebrań i do Opata Prymasa,
- koordynowanie organizacji zebrań Konferencji razem z gospodarzem Regionu,
- koordynowanie organizacji zebrań Rady Administracyjnej,
- uaktualnianie *Dokumentów CIB*,
- utrzymywanie wykazu tłumaczy będących do dyspozycji,
- prowadzenie archiwum CIB dokumentującego:
 - Sympozja CIB,
 - zebrania Rady Administracyjnej,

- zebrania Konferencji,
- informacje o Regionach,
- inne sprawy istotne dla CIB,
- wypełnianie innych zadań sekretariatu pod kierunkiem Moderatorki.

6. Zadaniem Skarbniczki jest:

- zarządzanie sprawami finansowymi CIB i współpraca z Komitetem Finansowym, dotycząca:
 - sporządzania rocznego budżetu do zatwierdzenia przez Radę Administracyjną,
 - sporządzania rocznego raportu finansowego dla Rady Administracyjnej i Konferencji,
 - monitorowania inwestycjami,
 - dystrybucji z Funduszu Solidarnościowego,
 - korespondencji z Delegatkami każdego Regionu w sprawie składek do Funduszu Solidarnościowego,
 - rekomendacji księgowego Radzie Administracyjnej, w razie potrzeby.
 -

7. Zadaniem Komitetu Finansowego jest:

- zatwierdzanie rocznego budżetu i przedstawianie go do zatwierdzenia Radzie Administracyjnej,
- przedstawianie rocznych raportów finansowych Radzie Administracyjnej i Konferencji,
- monitorowanie inwestycją funduszy,

- decydowanie o dystrybucji z Funduszu Solidarnościowego zgodnie z polityką Rady Administracyjnej,
- wyznaczanie kierunku zdobywania funduszy.

8. Język

Obecnie oficjalnymi językami Konferencji są: język angielski i język francuski. Wszystkie oficjalne dokumenty Konferencji będą dostarczane w tych dwóch językach.

9. Fundusz Solidarnościowy CIB

Koszty operacyjne CIB pokrywane są przez Fundusz Solidarnościowy. Delegatki będą powiadomione o swych regionalnych corocznych składkach przynajmniej raz w roku. Coroczna składka wymagana od każdego Regionu, wyliczana jest przez podzielenie wszystkich planowanych kosztów operacyjnych przez dziewiętnaście (liczba Regionów). Istnieją Regiony będące w stanie wpłacać tę sumę plus dodatkowe kwoty, ażeby rozwijać Fundusz Solidarnościowy. Są inne Regiony, które mogą uiszczać pewną część tej sumy, i jeszcze inne, które mogą wpłacić tylko minimalną kwotę. Składki regionalne należy wpłacać do Skarbniczki każdego roku, najlepiej przed lipcem.

NORMAE DE CONSOCIATIONE

TEKST ZATWIERDZONY PRZEZ KONGRES OPATÓW W 2004 R.

NORMY DOTYCZĄCE POŁĄCZENIA Z KONFEDERACJĄ

Rozdział 1

Stowarzyszenie – informacje ogólne

1. Konfederacja Benedyktyńska została założona i istnieje w następującym celu: aby pod impulsem Ducha Świętego i przewodnictwem Kościoła, wspierać życie monastyczne zgodnie z Ewangelią i *Regulą* świętego Ojca naszego Benedykta i zgodnie z solidnymi tradycjami każdej kongregacji czy klasztoru, dostosowanymi do warunków czasu i miejsca; aby zachęcać do braterskiej pomocy na rozmaite sposoby między kongregacjami: na poziomie personalnym, dzieląc się dobrami czy też dokonaniem (*Lex propria*, nr 16).
2. Aby ułatwić realizację tego celu, klasztory, federacje i instytuty żeńskie Zakonu Świętego Benedykta zostały stowarzyszone z Konfederacją, podobnie jak inne instytuty życia konsekrowanego, męskie lub żeńskie, których członkowie starają się pielęgnować benedyktyńskiego ducha monastycznego.
3. Klasztory, federacje i instytuty stowarzyszone z Konfederacją cieszą się błogosławieństwem duchowym i przywilejami Konfederacji i mogą korzystać z reskrypcji i indultów przyznanych całej Konfederacji. Takie stowarzyszenie nie narusza jednak autonomii żadnego

klasztoru, federacji czy instytutu ani nie wpływa na prawa ordynariuszy (*Lex propria*, nr 15 b).

4. Na mocy stowarzyszenia współpraca braterska jest pogłębiana:

A. między klasztorami, federacjami i instytutami benedyktynek;

B. między Konfederacją Benedyktyńską i kongregacjami mnichów z jednej strony oraz między klasztorami, federacjami i instytutami benedyktynek i innych stowarzyszonych instytutów z drugiej strony.

Rozdział 2

Warunki stowarzyszenia

5. Klasztor żeński, który zachowuje *Regulę* św. Benedykta, jeśli został włączony lub związany z jakąś kongregacją lub klasztorom należącym do Konfederacji, poprzez tę kongregację lub klasztor został stowarzyszony z Konfederacją. Nowy klasztor ufundowany przez stowarzyszony klasztor jest uważany automatycznie za stowarzyszony z Konfederacją.

6. Klasztory, federacje i instytuty, które chcą być stowarzyszone z Konfederacją w przyszłości, muszą wnieść petycję do Opata Prymasa według następujących norm:

A. Muszą wysłać swoje Konstytucje do Opata Prymasa, który oceni:

i. czy duchowość życia opiera się i inspirowane *Regulą* św. Benedykta,

ii. czy prawdziwie prowadzą życie wspólnotowe,

iii. czy służba Boża stanowi zasadniczą część życia ich wspólnoty.

B. Jest to wysoce stosowne, żeby klasztor, federacja lub instytut, który stara się o stowarzyszenie z Konfederacją, zawarł duchowe więzi z jakimś klasztorem Konfederacji.

C. Ponadto konieczna jest zgoda:

i. dla klasztoru żeńskiego: dwie trzecie głosów w kapitule;

ii. dla żeńskiej federacji: dwie trzecie głosów w kapitule w każdym klasztorze federacji i w radzie federacji;

iii. dla innego instytutu życia konsekrowanego, męskiego lub żeńskiego: dwie trzecie głosów w kapitule generalnej.

D. Prośbę na piśmie należy przesłać do Opat Prymasa, który zadecyduje o sprawie po zasięgnięciu rady według następujących zasad:

i. jeśli dotyczy to żeńskiego klasztoru, federacji lub instytutu, skonsultuje się z *Communio Internationalis Benedictinarum*, które jest odpowiedzialne za udzielanie rady Opatowi Prymasowi;

ii. jeśli dotyczy to męskiego klasztoru, federacji lub instytutu, o którym Opat Prymas nie wie wiele, poprosi o listy rekomendacyjne od przełożonego klasztoru lub instytutu należącego do Konfederacji.

E. Jeśli te warunki zostaną spełnione, Opat Prymas może wydać dekret o stowarzyszeniu.

Rozdział 3:

Współpraca między benedyktynkami

7. Ażeby siostrzana współpraca mogła być lepiej pielęgnowana między klasztorami, federacjami i instytutami benedyktynek, *Communio Internationalis Benedictinarum* zostało założone pod patronatem Konfederacji. *Communio* jest zarządzane według własnych statutów, które jednak wymagają zatwierdzenia Opatą Prymasa.

8. Klasztory, federacje i instytuty benedyktynek, które są stowarzyszone z Konfederacją stają się automatycznie członkami *Communio Internationalis Benedictinarum*.

9. *Communio Internationalis Benedictinarum* służy radą Opatowi Prymasowi w sprawach dotyczących benedyktynek, jeśli nadarza się okazja.

Rozdział 4

Wzajemna pomoc między Konfederacją i stowarzyszonymi klasztorami i instytutami.

10. Konfederacja i klasztory, federacje i instytuty stowarzyszone z nią, służą sobie wzajemną pomocą, szczególnie w sprawach duchowych (*Lex propria*, nr 15 a).

11. Klasztory mnichów, gdy zostaną poproszone, zrobią co jest w ich mocy, aby służyć duchową pomocą stowarzyszonym klasztorom, federacjom i instytutom.

12. Cała Konfederacja zapewnia pomoc, szczególnie poprzez urząd Opatą Prymasa, którego zadaniem jest reprezentowanie Konfederacji i wspieranie z całym dynamizmem współpracy między skonfederowanymi

klasztorami i między stowarzyszonymi klasztorami, federacjami i instytucjami (*Lex propria*, nr 17 c). Jednak klasztory żeńskie, które są pod regularnym przełożonym, a szczególnie te, które są włączone do kongregacji lub klasztoru mnichów, powinny na pierwszym miejscu szukać pomocy u nich.

13. Jest stosowne, aby klasztory, federacje i instytucje, które otrzymują pomoc złożyły właściwą ofiarę, według ich środków. *Communio Internationalis Benedictinarum* wskaże odpowiednią sumę, jeśli będzie o to poproszone.

14. Przedstawicielki wybrane przez *Communio Internationalis Benedictinarum* są zazwyczaj zapraszane do wzięcia udziału w Kongresie Opatów, aby reprezentować wszystkie stowarzyszone klasztory, federacje i instytucje żeńskie.

15. Opat Prymas może, bez naruszania praw przełożonych regularnych i prokuratorów generalnych:

A. kontaktować się w imieniu stowarzyszonych klasztorów, instytucji i federacji ze Stolicą Świętą, jeśli wydaje mu się to właściwe;

B. przedkłada ich petycje Stolicy Świętej, jeśli uważa to za właściwe;

C. przedstawia propozycje Stolicy Świętej w celu wyznaczenia wikariusza apostolskiego, jeżeli jest o to poproszony.

16. Opat Prymas:

A. przekazuje i otrzymuje informacje oraz ustanawia centrum, gdzie informacje są gromadzone i rozpowszeczniane w całej Konfederacji;

B. przekazuje do stowarzyszonych klasztorów, federacji i instytutów dokumenty dotyczące życia monastycznego;

C. czuwa nad współpracą między klasztorami mnichów i stowarzyszonymi klasztorami, federacjami i instytutami i może powołać mieszane komisje do podzielenia się sprawami istotnymi dla obu stron.

17. Opat Prymas:

A. może służyć radą i pomocą na spotkaniach mniszek i sióstr zebranych razem odpowiednio do regionu lub języka;

B. może służyć radą federacjom mniszek, gdy proponują one Stolicy Świętej kapłana do wyznaczenia na asystenta zakonnego;

C. może pomagać klasztorom, które chcą utworzyć federację lub przyłączyć się do już istniejącej federacji;

D. stowarzyszone klasztory, federacje i instytuty, które w opinii Stolicy Świętej nie dają stabilnej nadziei na rozkwit w przyszłości, mogą prosić Opata Prymasa o radę.

18. Opat Prymas może od czasu do czasu wizytować stowarzyszone klasztory, federacje i instytuty i zgodnie z *Lex propria* ma władzę słuchania spowiedzi członkiń i wchodzenia do klauzury mniszek.

19. Opat Prymas może zwrócić się do odpowiednich władz, jeśli zwyczajna wizytacja kanoniczna stowarzyszonego klasztoru, federacji lub instytutu nie została przeprowadzana od dwóch okresów.

20. Opat Prymas, bez naruszania praw przełożonych regularnych, może podejmować działania, aby rozwiązać nieporozumienia między klasztorami, federacjami i instytucjami, jeśli przełożone zwrócą się do niego w tej sprawie.

21. Gdy Opat Prymas umrze na urzędzie lub po ukończeniu swojej kadencji, powinna być sprawowana Eucharystyczna Ofiara w jego intencji we wszystkich stowarzyszonych klasztorach, federacjach i instytucjach.

Wykaz Regionów wysyłających swoje delegatki na Konferencje CIB

1. **Włochy i Malta**
2. **Hiszpania i Portugalia**
3. **Francja i Izrael**
4. **Wielka Brytania i Irlandia**
5. **Kraje Beneluxu**
6. **GASS – Niemcy / Austria / Szwajcaria / Skandynawia**
7. **Polska / Ukraina / Litwa⁷**
8. **Chorwacja**
9. **USA, Kanada (trzy delegatki)**
10. **ABECCA (Związek Benedyktynek i Cysterek z Karaibów i Andów) (Kostaryka, Gwatemala, Nikaragua, Meksyk, Kolumbia, Ekwador, Peru, Bahamy, Kuba, Martynika, Puerto Rico, St. Lucia, Boliwia, Wenezuela)**
11. **Brazylia**
12. **Cono-Sur (Argentyna, Chile, Paragwaj, Urugwaj)**
13. **Korea / Japonia / Tajwan / Wietnam**
14. **Filipiny**
15. **Oceania**
16. **Afryka Wschodnia**
17. **Afryka Środkowa i Zachodnia oraz Madagaskar**
18. **Afryka Południowa, Namibia**
19. **Indie, Sri Lanka**

⁷ Ukraina i Litwa zostały włączone do Regionu 7 w 2017 r. Informacja ta będzie uwzględniona w 4 wydaniu *Dokumentów CIB*.

World Map

ITMA
1:110,000,000
© 2008 ITMA
Printed in China
All rights reserved

Muszą podjąć trud otwarcia się, aby wziąć odpowiedzialność za własne sprawy. Teraz mają możliwość stworzyć własną wizję przyszłości.

Jeśli ich wizja będzie zakładała wielki szacunek dla bardzo różnych autentycznych sposobów wyrażania charyzmatu benedyktyńskiego w odmiennych tradycjach, może im się udać stworzyć wspólną tożsamość, tak cenną, bo mieszczącą w sobie duże różnice. I tak, największa przeszkoda w skutecznej współpracy – różnorodność – może stać się ich siłą.

Agatha Rotherth OSB

WERSJA POLSKA
wrzesień 2017